

JÕUPROOV OTEPÄÄL

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, rektoraadi, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 3 Laupäeval, 3. veebruaril 1962 XIV aastakäik

11 „puudulikku“, 11 „rahuldavat“ . . .

Enamiku esimese kursuse üliõpilastest moodustavad tööstaažiga inimesed. Vastmöödunud sessioon oli neile esimeseks tugevaks joupdrooviks instituudi seinte vahel. Ta näitas eraldat kogu sessioonile ettevalmistuse tugevaid ja nõrku külgi.

Staažiga rühmadel oli veidi raskem kui teistel kohanedada üliõpilase ümbrustega. On ju mõneigi nendest pikem vanemkooli lõpetamise ja instituuti astumise vahel. Mõnedel on see isegi kuni kümme aastat. Lisaks oli ka nende programm laiem ja suurem kui teistel. Siin oleks edukas peamiselt üliõpilase enese kohusetundest ja püüdlikkusest, soovist õppida.

Enamik staažiga üliõpilastest olid töötanud semestri jooksul hästi, ja kui juhtuski vahet tulema hinne «rahuldav», siis ei tähendanud see mitte alati nõrku teadmisi vaid seda, et enamine tööline tenasest polnud suutnud veel täiesti sisse elada talle uudsetesse üliõpilaselu tingimustesse. Sellistel juntuudel võime olla kindlad, et need üliõpilased soorata suu juba järgmise sessiooni edukamalt.

Kuid kahjuks leidis ka neid, kes ei asunud semestris täie tõsidusega oma õppeülesannete kallale, laskisid õppetöö kergeisesevõimude.

Sessiooni ajal võis koridorides näha kuuenda üliõpilaste ja mitmesuguseid eksamitega seoses olevaid naljatusi. Kärgiti ka eksami tintepeale kui partisaan ühiskonnas, ja vastavalt kärgelaslikult kõikidele õppejõu küsimustele vaikimisega.

Kui vaadata rühma MA-12s eksamilehtesid, siis meenub tahtmatult see nali. Tõepoolest, paistab, et selle rühma inimestest üsna paljudki püüdsid kasutada õppetöös näebakohast partisanlikku meetodit ja ründasid teadust mitte laiahaardeliselt rindelt vaid tegid «äkilisi välkrünnakuid» õppematerjalidesse.

Üldise keemia eksam. Kaks-

teist «puudulikku», üks teist «rahuldavat» ja ainult kolm «head» ja üks «väga hea». Kujutava geometria eksam. Viisteist «puudulikku» ja kõigest neli «head» ja üks «väga hea» rühma peale. Ka NLKP ajaloo eksam polnud hiilgav.

Siin ei saa enam olla juttu juhuslikust ebaõnnestumisest ega üliõpilaseluga kohanemise raskustest. Süsteemikindlalt, eksami eksami järel, tulid harvad nanded. Järeldus võib olla ainult üks — rühma suhtumine oma õppetöösse oli allpool igasugust kriitikat.

Selline olukord ei oleks tohtinud tekkida ootamatult. Kindlasti võis juba semestri jooksul märgata üliõpilaste lohakat suhtumist õpingutesse või hoolimatust ülesannete täitmise juures. Sarnase olukorra likvideerimiseks oleks tulnud algust teha juba varakult, õppetöö kaigus muu- vitav, millisel seisukohal on selle rühma komsorg?

Halvasti andis eksameid ka õpperühm MM-15s. Kujutava geometria eksamil sai ta oma kontosse üheksa «kahte» ja seitse «kolme». Ka kõrgem matemaatika tõi kaheksa «puudulikku» ja neliteist «rahuldavat». Nõrgalt ettevalmistatuna tulid kõrgema matemaatika eksamile ka rühma E-11s üliõpilased. Tulenus — üks teist «puudulikku» ja üks teist «rahuldavat» hinnet. Rühmast AK-16s aga ei lubatud võlgnevuste pärast kujutava geometria eksamil kaheksa üliõpilast.

Kõik see jätab üsnagi kurva mulje. Ja võib tuua nii mõnegi üliõpilase ebameeldiva fakti ette — olla sunnitud lahkuma instituudist halva õppeedukuse tõttu.

Sessioon on juba lõppenud. Varsti lõpeb ka vaheaeg. Algasid uuesti loengud ja seminarid. Kuid mitmedki üliõpilased astuvad uude semestrisse võlgnevuste koormaga. Nüüd seisab neil ees ülesanne — kõige lähema aja jooksul likvideerida võlgnevused, et nad uuel poolaastal ei segaks normaalse õppetöö käiku. Tuleb õppida nõnda, et eelmise sessiooni vead enam ei korduks.

Loengud uues aines

Kõikides Nõukogude Liidu kõrgemates õppeasutustes on kohustusliku õppesipliini sisse viitud raamatukogunduse ja bibliograafia eriala loengud. Mõõdunud aastal oktoobrikuust kuni detsembrikuuni toimusid raamatukogunduse ja bibliograafia loengud TPI I kursuse päevastele üliõpilastele. Igale rühmale loeti antud ainet 4 tundi.

Milliseid teadmisi omandasid I kursuse üliõpilased? Nendele anti ülevaade suurematest raamatukogudest, tutvustati TPI Raamatukogu kasutamise eeskirju õpetati üliõpilasi orienteeruma raamatukogu kataloogides ja kartoteekides ning selgitati millist erialast kirjandust leidub TPI Raamatukogu fondides. Üliõpilasi õpetati kasutama K. Marxi, F. Engelsi, V. I. Lenini teoste registreid ja üldisi bibliograafiaid.

Kuna nimetatud loengud toimusid TPI Raamatukogus ja lektoriteks olid sama raamatukogu töötajad, siis elas sellele

ühendusele kaasa kogu raamatukogu kollektiiv. Loengute eesmärgiks oli anda üliõpilastele uusi teadmisi, kuid samal ajal lootsime võita enda raamatukogule uusi lugejaid. Kuidas see meil õnnestus — seda näitab lähem tulevik.

Kuidas üliõpilased külastasid raamatukogunduse ja bibliograafia loenguid?

Arvan, et just sellisel määral nagu teisi loenguid. Siiski kuidagi ei saa rahul olla mõnede rühmade suhtumisega õppetöösse.

Kuna rühmast K-11s oli esimesel loengul 30-st üliõpilasest kohal ainult 9 (puudus ka rühmavanem), siis otsustasin teha kordusloengu. Kes aga alt vedas oli rühmavanem. Ütles oma me-

Rida aastaid oleme vabarühma üliõpilaste spartakiaadi suusatamisvõistlustel üsna tugev hõldekult esinenud. Täna aga toimusid üliõpilaste IV spartakiaadi suusatamisvõistlused Otepääl 23.—25. jaanuarini.

Teatavasti oli sel ajal Tallinnas raske lund leida ja kui me võistkond suusad olal Balti jama suundus, olid paljud vestutuli jäetud küsivalt uudistavad... Otepääl on aga lund külluses ja kuigi kahel esimesel võistluspäeval tuisk ja sula muutis võistlused raskeks, viidi need edukalt läbi.

Kokkuvõttes võime võistlustulemustega rahule jääda, sest TPI poolt saavutatud teine koht pole halb. Mitmete vabarühma suusasportlaste start väljaspool võistlusarvestust annab hea võrdlusvõimaluse. Nii võitis 15. ja murdmaasuusatamises Toivo Loose Aleksei Ilvest, Arvo Kütti Uno Kajakut, vendi Meemasid jt.

Allpool toome ära meie võistlejate ja esikoha saavutanute tulemused üksikajal:

15 KM MURDMAASUUSATAMINE MEESTELE
1. Laur Lukin TRÜ 1.03.52
4. Toivo Loose TPI 1.07.10
5. Voldemar

Keerov „ 1.09.05
9. Arno Huik „ 1.11.24
12. Rein Kasela „ 1.12.47
14. Vello Maasik „ 1.13.33.
17. Jüri Engelbrecht, 19. Jaan Eero.

30 KM MURDMAASUUSATAMINE MEESTELE
1. Jaan Kundra TRÜ 1.54.54
4. Arne Huik 1.58.00
5. Rein Kasela 1.59.00
2. Voldemar Keerov 1.55.18

5 KM MURDMAASUUSATAMINE NAISTELE
1. Helle Riising TRÜ 23.43
6. Nelli Verte 23.10
7. Helgi Põidsepp 23.23
8. Leili Toom 23.8
9. Merike Pundi 23.31
10. Tiina Kuudeviita 23.35
12. Elvira Gede 29.41

(Üldise startis 24 võistlejat).
10 KM MURDMAASUUSATAMINE NAISTELE
1. Helle Riising TRÜ 41.03
6. Leili Toom 48.57
7. Helgi Põidsepp 49.30

(startis 17 võistlejat).
4x10 KM TEATESUUSATAMISES sõideti esimesed 29 km TRÜ ja TPI võistkondade tugevas rebimises, siis ei suutnud aga meie järgnevat vaheuud tartaletega enam sammu pidada ja me kaotasime ülikooi meeskonnale 2 minutiga edestades kolmandaks tulnud TPedi meeskonda 13 minutiga. **3x5 KM TEATESUUSATAMISES NAISTELE** võtsime võistlusest o a kahe naiskonnaga, kes tulid kolmandale ja neljandale kohale. Esikoha võitis TRÜ, II koha TPedi, EPA naiskond jäi viiendaks.

Sialomivõistlustel tulid meie naisvõistlejad Merike Pundi ja Elvira Gede vastavalt II ja IV. Meesvõistlejatest olid samal ajal Elmo Selg viies ja Tiit Kivikas kuues.

Kahevõistluses olid meie võist-

lejad murdmaasuusatamise teistest nõrgemad, mille tõttu Vadim Bõkov saavutas neljanda ja Tiit Kivikas kaheksanda koha.

Veatamata Vadim Bõkovi ta gasihoidlikule esinemisele kahevõistluses oli ta meie võis konna edukamaid, tuues ainsa kaasa esikoha ja üliõpilase nime: V. Bõkov tuli üllatli lassaartakiaadi võitjaks suus. hüpetes.

Pärast kolme päeva kestnud rasket joupdroovi kujunes paumusarvestus järgmiseks: 1. TRÜ 11,5 punkt, 2. TPI 25, 3. TPedi 27,0, 4. EPA 37,0 punkt. Tartu Riikliku Ülikooli võistkonnale ei suutnud sel korral veel tuisist konkurensi pakkuda. Kui meie üliõpilased ka edaspidi sellise hoolega järjekindlalt treenivad nagu nad seda käesoleval õppeaastal on teinud, siis tuleb TRÜ-l meid kindlasti tõsiselt arvestada — nii on see meeste osas. Naisvõistlejatel tuleb esialgu veel võistlust pidada TPedi suusatajate ja Tegelikult oleksime võinud juba nüüd palju paremaid tulemusi

näidata, kui kõik meie instituudi paremad suusatajad kaasa oleks võistelnud. Miks ei olnud Otepääl kohal Valev Aluvee? Miks ei võitle instituudi spordilau eest V. Kokkots, A. Timusk jt?
H. MAASNO,
Spordiklubi juhataja

Spordiüritusi veebruaris

1. Lauatenniseturniir Mustamäe ühiselamus 1. veebr.
2. Sõpruskohtumine korvpallis Leningradi elektrotehnika instituudi mees- ja naiskonnaga (Mittmekordsed NLVL kõrgemate koolide meistrid) Kalandustehnikumi saalis 2.—3. veebr.
3. Ehitusteaduskonna suusaspordipäev Kloogal 10.—11. veebr.
4. Insenermajandusteaduskonna suusaspordipäev Nelijärvel 15.—16. veebr.
5. Keemia-mäeteaduskonna suusaspordipäev Nelijärvel 15.—17. veebr.

Märkus: Suusaspordipäevadest osavõtjail registreeruda TPI Spordiklubis õpperühmade kaupa varakult enne võistlust.

INIMSÜDAME

«Surnud ja elav vesi...» Tahtmatult voolavad temaga koos silme eest mööda ka meie instituudi kontrastid: inimesed, kes seisavad südamesooja valguse poole ja teised, kes tõmbuvad kalkküllma ükskõiksuse varju. Nad on vastandid nagu valgus ja varg. Vastandid, mis va-

bi, jooksutab sind asjatult ühe inimese juurest teise juurde, võib-olla lubabki suuresõnaliselt kõik asjad korda ajada, kuid — ei tee midagi oma lubaduste täitmiseks.

Selline oli lugu TPI agitpunktis sisustamisega, mis algas mõõdunud aastal, kuid pole veel siiani täiesti lõpetatud. 1961. aasta lõpul koostasime agitpunktile hädavajalike esemete

KOLMANDAST VAENLASEST

lusalt lõikuvad silma ja südamesse. Vastandid, milliseid näevad kõik, kuid millede teravad piirjooned paljude silmis on tuhmunud igapäevase harjumuse hallusesse.

Ent muudame veidi tingimusi ja vaiguse-varju piir muutub eredamaks. Näiteks kollektiivile usaldatud ühiskondlike ülesannete täitmise käigus selguvad mõnedki piirid, mida muudu ei märka. Ühed sirutavad kohe abivõimise käed nagu tegid seda NSV Liidu Ulemnõukogu valimiste ettevalmistustöös sm. Mustkivi NLKP ajaloo kabinetist, mitmed graafika kateedri töötajad sm-d Tamm, Länd ja sm-d Kalpus, Litovskaja täidavad neile pandud ülesandeid alati suure ühiskondliku kohusetundega. On rõõmuvastav, et meie kollektiivi enamik on selline.

Teised vaidlevad visalt vastu. Üks osakonnajuhataja, — jätame ta nime veel sedakorda mainimata, — mõttes väija koguni ühe «teooria»: tema ametikoht olevat niivõrd kõrge, et ei luuavat tal teha ühiskondlikku tööd. Sellised inimesed otsivad formaalseid ettekäandeid ning püüavad sättida endid sellisesse olukorda, et vormikohaselt oleks kõik korras, kuid ühiskondliku töö teeksid nende eest teised. Nad teevad vaid seda, mida peavad tegema. Töö eesmärk neid ei huvita. Kui nad midagi endale võtavadki, siis teevad seda külmalt, ilma seismise tuletta. Õnneks pole niisuguseid inimesi palju.

Ent iga üksikki hoolimatuse ja ükskõiksuse avaldus nõuab hukkamõistu. Võib ju üks hoolimatu bürookraatlik ametnik oma hingetu käitumisega rikkuda kollektiivi kauase ja vaevarikka töö tulemusi. Sirutab selline ametnik su õigustatud nõudmisele vastu jäise ükskõiksuse kil-

nimekirja. Instituudi parteibüroo ja majandusosakonna abiga saime enamiku neist asjadest 5. jaanuaril kohale. Kuid millisel moel? Kõs mõõbliga saatis majandusosakond agitpunktis ükskõiksuse ja hoolimatuse jäist hingust. Hommikuks lubatud auto saabus agitpunktis sisseedega alles pärastlõunaks. Muidugi olid selleks ajaks juba lahkunud appi kutsutud kunstnikud, töömehed, kooliõpilased.

Toodi agitpunktis televiisor. Kõige vanem, viletsam ja seegi ilma antennita. Lubati osta antenn... ei osetud. Majandusosakonna juhataja sm. Randma lubas anda teise televiisori... ootame siiani. 25 päeva jooksul 7 lubadust. Neist täidetud ainult üks, seegi poolikult.

Täitmata lubaduste ja jooksutamiste rekordi püstitasid majandus- ja varustusosakonna töötajad agitpunktis valgustatud nimesildi ülespanemisel. Sm. Luht lubas selle töö lõpetada 12. jaanuaril, sm. Randma — 13. jaanuariks. Kuna tähtajad möõdu sid, anti uusi lubadusi, kokku kümme lubadust, aga agitpunktis sissepääs oli 17 päeva õhtuti valgustamata. Mõned majandusmehed tegutsesid vist põhimõtte järgi — mis siis ikka, lubame, ega lubadus midagi maksa. Eksite, seltsimehed, Antud sõna hind on väga kõrge. Täitmata lubadused maksavad lubaja autoriteedi.

Võidakse öelda, et need on piisajad. See pole õige. Nende näiliste piisajade tagant kooruvad välja lohakus, hoolimatuse, ükskõikne suhtumine töösse.

Kõige hullem on see, et paljude selliste faktidega ollakse harjunud, et nende vastu ei võidelda. Ükskõiksusele vaadatakse ükskõiksel. Sm. Luht, peahoone komandant, ütles väga (järg. 2. lk.)

(Algus «Tallinna Polütehnik» nr. 21, 23, 26/27, 1961 ja nr. 1/2, 1962).

28. juuni hommikul äratas meid tugev läänetuul, mis proovis oma jõudu suure «ühisvoodi» katuse kallal. Olime end heintes suurepäraselt väljapanud.

Koomeametimees võttis vabatahtlikult endale ühiskondlikult tähtsa ülesande — süüdata tuli. Arvestades märga hakatist ja marulist tuult, võib juba arvata, et see asi ei läinud tal sugugi lihtsasti. Ta kõpsiski peaaegu terve toosi tikke läbi, enne kui taipas seljakotist «Mineraali» kuivpõletusaine tabletid välja kraamida. Ja et ta lõpuks oma au päästmiseks oli sunnitud koguni krabama küünlid kolhoosi kuiva heina, seegi «sulitemp» olgu siinkohal enesekriitika korras ausalt üles tunnistatud. Peasi, et salakond sai viimaks ikkagi — nagu kord ja kohus — tee jaoks keeva jõevett ning võis aegsasti (täpsemalt — kell 3 4 11!) oma matka reipalt jätkata.

Ilm seadis vägisi vihmale, kuid vihmast siiski asja ei saanud. Sõudsimel vapralt vastu vägevat tuult. Kahemehepaatides aina vahetati sõudjaid: kokk ja junga said tugeva treeningu!

Paremalt voolab sisse kolme ilusa nimega harujõgi: Lintsi (Kolu, Piumetsa), mis paisutab meie peasõidutee — Pärnu jõe — äkki tükimaad laiemaks.

Tund aega tublit tõmbamist ning siis tabab kõrv tuttava hääl: lähenev järjekordsele kärestikule. Kärestiku hääl — see on üheteaegu kirkas ja kutsuv,

salapärane ja hoitav. See pole ei kohin ega mühin, vulin ega sulin, ega mistahes muu eesti keelne onomatopoeetiline veehäälitus. Ometi on meie keel võõraste väljendite poolest nii rikas! Kärestiku hääl on mingi harmooniline kombinatsioon neist kõigist.

Kaardi järgi oleme Samliku juures. Sealne kärestiku läbime poole tunniga. Kohe pärast seda jõuame järjekordse paisu juurde. Siinkohal on vist paras paik paisudest pajatada pisut pikemalt, lähenedes neile muidugi paadimatkaaja pilguga. Pais — see on kärestiku järel raskuselt teine takistuseliik paadimatkaaja teel. Arvestada tuleb kahte olulist parameetrit: paisu kukkumiskõrgust ja paisutatud vee pinna kõrgust tammi ääre suhtes. Pärnu jõe paisudel on kukkumiskõrgus keskmiselt alla paari meetri, ainult Sindi pais on tublisti kõrgem. Suvisel ajal on paisude tammid harilikult pealt kuivad, ülevool toimub vaid suhteliselt kitsa «paisusilma» kaudu. Sel tõsiasjal, nagu kohe näeme, on äärmiselt suur tähtsus matkajate seisukohalt.

Meie esialgu pelgasime paise, mõeldusime neist maad mööda; nii raiskasime palju aega maastikulvurele ning nägime kurja vaeva paatide tassimisega. Häda õpetab! Pärast hakkasime paate üsna julgesti otse paisu tammidest üle viima. Arusaadavalt on see mõnevõrra ohtlikum kui tassimine maad mööda, aga seevastu tublisti sportlikum. Iga paisu juures pole see hästi võimalik —

kas siis tammi kõrguse tõttu (nagu Sindis) või veeolude tõttu paisu all.

Paisu otsese ületamise tehnika on niivõrd lihtne, et tagantjärele paneb imestama, miks me selle peale kohe ei tulnud. Paisutatud vett mööda sõidetakse vastu tammi — endastmõistetavalt kohale, kust ei toimu ülevoolu. Ronitakse tammi laele, sinna laaditakse ka last ja tõstetakse lõpuks paadidki. Kaks kõige tugevamat ja osavamat asjameest — vabatahtlikku (meil — kapten ja pootsman) ronivad alla ja valmistuvad seal paatide vastuvõtuks. Operatsiooni õnnestumise sõltub täiesti sellest, kas need kaks leiavad endale jõe põhjast kividel niisuguse kindla ja jägäaluse, mis võimaldaks tegevust omavahele ja ka tammilolijatega kooskõlastada. Kui säärane jalgealune on leitud, siis tõstetakse laevad ükshaaval asjameeste ülesirutatud kätele, kust need viimaste musklimänguga lihtsalt (nii vähemalt paistab pealtvaatajatele!) alumisele vee-pinnale libistatakse. Last läheb paatidele järele samal viisil, aga meeskond võib sõltuvalt kohalistest tingimustest, valida ka teise tee. Ajakulu — kokku mitte üle veerandtunni!

Suma päeva lõunapaiku jõudsimel oma matka esimese tsentralse eesmärgi juurde — Carl Robert Jakobsoni omaaegsesse elupaika — Kurgjale, kus praegu asub Jakobsoni memoriaalmuuseum. See vaikne, suurematest teedest eemale jääv kohake asub Pärnu jõe vasakul kaldal. Väändrast otsesena 12 km ida poole. Jõe mööda sõitjale ütleme, et Kurgja on selle jõelõigu keskkohal, mille määravad vasakult ja paremalt järjestikku suubuvad harujõed, milledest esimene on kaardil nimeta, aga teine on Mädara jõgi.

Minu sulg pole küllalt terav kirjeldama selle ajaloolise koha ja ümbruse looduse ilu, seda peab oma silmaga nägema! Sealet ilu imetledes saab hästi mõistetavaks, miks C. R. Jakobson valis just selle koha oma eluasemeks, hoolimata äärmiselt rasketest juurde- ja väljapääsu tingimustest, eriti sügiseti ja kevadeti.

Memoriaalmuuseum asutati Kurgjal aastal 1950. Jakobsoni enda kavandite järgi tema elu ajal ehitatud omapärane, rikka-

likult puitnikerdustega kaunistatud eluhoone on taastatud endisel kujul. See sisaldab praegu rikkalikult haruldasi ürikuid ja mitmesuguseid vaatamisväärsusi. Nimetagem neist näiteks Ko.dula poolt Jakobsonile kingitud «Saaremaa onupoja» eksemplari, mille tiitelheht võime lugeda Ko.dula käega kirjutatud pühendust: «Austatud «ristiitsale» alandlik «ristitütar». Selle pühendusega Koidula väga peenetundeliselt tänas Jakobsoni meeldiva nime eest. Jakobson ju andiski Lydia Jannsenile tema üldtuntud kirjanikunime «Koidula».

Ei saa ilma hardmuseta lugeda Jakobsoni kuulsaid kõnesid tema enda käega kirjutatud koltunud käsikirjadest. Oma kaksiklaste matusel peetud kõne tekstist leiame näiteks järgmised rängad sõnad pastorite pihta: «Ei, jäägu sellepärast need pimeduse preestrid ka minu majast eemale, minu ja nende vahel on niisamasuur vahe, nagu tule ja vee vahel.»

Kui kahju, et see julge, tark ja tugev rahvajuht sai saatusel tahtel elada ainult napilt poole oma loomulikust elueast. Tema taastatud kirjutustoa seinal memoriaalmuuseumis näitab käbikujuliste pommidega kell 1/2 3.

Sel kellajal, 19. märtsil 1882. a. suri C. R. Jakobson. Ta suri oma talu saunas, olles kõigest 40 aastat vana. Jakobsoni surimaja — Kurgja sauna — ei jätta ükski muuseumikülalastaja vaatamata. See on madal, tahmurnud seinte-ga, tugeva ehitusega majake, seest ootamatult ruumikas. Selle

majakese mustade seinte vahel valitsevas pühalikus vaikuses alles tunneb iga eestlane selle traagilise kaotuse täit suurust, et C. R. Jakobson, see tugev tamm, pidi surema oma parimas meheas — tüüfusse ja kopsupõletiku — õigeaegse hädavajaliku arstiabi mittesaaamise tõttu. Meenutame, et see oli märtsis, ajal, mil Kurgja oli teelude tõttu muust maailmast peaaegu täiesti eraldatud.

Omaette vaatamisväärsus Kurgjal on Jakobsoni perekonna matmispaik, mida kaunistab kurgur J. Koordi poolt loodud mälestussammas Jakobsoni büstiga. Haua lähedal asub ka see raudkivi-rahn, mille rahvas toimetab Jakobsoni hauale matuse esimesel aastapäeval.

Asja ilmunud koguteosest «Eesti NSV muuseumid» loome C. R. Jakobsoni memoriaalmuuseumi käsitlevast peatükist muu hulgas: «Aastal 1960 külastas muuseumi 8446 isikut. Enamasti saabuvad külastajad ekskursionidena autodel, paljud tulevad aga ka jalgratastel ja jalgsi.» Sellele täienduseks julgeksin lisada, et paadimatkaaja teel näol saabub sinna külastajaid vahetvahal ka jõge pidi.

Kurgjal kohtusime ootamatult

INIMSÜDAME KOLMANDAST VAENLASEST

Ei, sm. Luht, teil pole õigus. Nende sõnadega te laimate instituudi töötajaid, oma osakonda. Meie kollektiiv elab kommunist-miehitaja moraalkoodeksi järgi, meie inimesed võitlevad puuduste vastu, enamik neist täidab oma kohustusi suure kohuse-tunde ja teadlikkusega. Paljud teevad rohkem kui seda nõuavad tema otsesed töökohustused. Kinotehnika kabineti juhataja sm. Palu, näiteks ei keeldu kunagi oma abist isegi siis kui see nõuab formaalsete raskuste ületamist. Mitmelgi korral kui meid tühjade lubadustega on ält veetud, oleme pöördunud tema poole nii öelda «üheteistkümnendal tunnil», kuid sm. Palu on alati aidanud ilma ülearuste jutujamamisteta meid hädast välja.

Kahjuks aga on meil siiani säilinud inimesi, kes näevad töös vaid kohustust, ühiskondlikus töös vaid lisakoormust. Nende tööd iseloomustabki hingetu ükskõiksus. Sm. Luha sõnad väljendavad selliste inimeste psühholoogiat, ebaõiget psühholoogiat, mis segab meid, millel ei tohiks enam leiduda kohta meie elus. Sellepärast tekitas hämmeldust, et haldusprorektori sm.

arve ja arvestusi, plaane ja perspektiive. Ei olnud aga näha, mida on tehtud ükskõiksusest ja hoolimatusest jagusaamiseks majanduspersonalil hulgas. Ning ometi nõuavad meie inimeste ees seisvad suured ülesanded seda, et iga juhtiv töötaja, sealhulgas ka majandusalal töötaja, hoolitseks ja vastutaks tema poolt juhitava kollektiivi poliitilise ja moraalse kasvatus eest. Niisamuti, nagu majandustegevuse tulemuste eest.

Oleks väga hea kui lugeja võtaks omakorda kätte sule ja kirjutaks mõttevahetuse korras oma tähelepanekutest.

Kommunistlike suhete arendamine, uue inimese kasvamine on meie ajastu tähtsamad probleemid. Kui käesolev artikkel äratab selle kohta mõtteid, kui ta aitab tirda päevavalguse kätte inimsüdame kolmandat vaenlast — ükskõiksust ja hoolimatust (esimene ja teine on alkohol ja nikotiin), siis on ta oma ülesande täitnud. Sest nagu paljudele kurjaloomulitele batsillidele, mõjub ka ükskõiksusele ja hoolimatusele hele valgus surmavalt.

K. VIMMSAARE

TPI AGITPUNKTI TÖÖPLAAN

I TÖÖ AGITKOLLEKTIIVIGA

7.—10. veebr. Agitaatorite seminar teemal: «Nõukogude demokraatia on tõeliselt rahvalik demokraatia.»

20.—25. veebr. Agitaatorite seminar teemal: «Meie saadikandidaadid.» Töökogemuste vahetamine.

25.—28. veebr. Agitkolektiivi juhatajate nõupidamine: a) ühe teaduskonna agitkolektiivi tööst, b) järjekordsed ülesanded. Läbi viija sm. Silov.

II. AGITAATORITE TÖÖ ELANIKKONNAGA

10.—20. veebr. Agitaatorite vestlused valijate kodudes. Soovitav temaatika:

a) NLKP XXII kongressi kui kommunist-miehitajate kongressi ajalooline tähtsus.

b) Kapitalismilt kommunismile üleminek on inimkonna arenimise tee.

c) Kommunismi materiaalse- tehnilise baasi loomine on partei ja nõukogude rahva peamine majanduslik ülesanne.

d) Nõukogude demokraatia — tõeliselt rahvalik demokraatia.

20.—28. veebr. Valijate nimekirjade kontrollimise abistamine.

25. veebr.—10. märts. Saadikandidaatide tutvustamine valijate kodudes.

10.—25. märts. Küsimuste-vastuste õhtu ettevalmistamine.

III. ÜRITUSED AGITPUNKTIS

11. veebr. kell 17.00. Esineb hiljuti Aafrikat külastanud maj-tead. kand. E. Inti teemal: «Imperialismi koloniaalsüsteemi lagunemine ja Aafrika rahvaste vabadusvõitlus.»

4. veebr. kell 17.00. Maj. tead. kand. L. Kahki vestlus: «Meie ja Ameerika.»

Kino. 18. veebr. kell 17.00. Nõukogude armee aastapäevale pühendatud õhtu. Esinevad Kodusõja ja Suure Isamaasõja veteranid.

Kino. 25. veebr. kell 17.00. Rahvaste sõpruse õhtu. Sõnavõttud:

1. Sotsialistlik internatsionalism — rahvussuhete peamine printsiip. Ajalootead. kand. V. Reiman.

2. Mälestusi Tallinna kangelaslikust kaitsmisest 1941. a. augustis (Eesti polgu ja Tallinna Töölispolgu koostööst Punaarmee ja Funalipulise Balti laevastikuga). Erupolkovnik I. Paul.

3. Reisisuljed rahvademokraatia maadest. Van. õpetaja L. Randma.

Kontsert rahvaste lauludest ja tantsudest. Agitpunkt on a v a t u d:

tööpäevadel kella 17.00—20.00, pühapäevadel kella 16.00—20.00.

Agitpunkti juhataja

ühe teise matkagrupiga — Järvakandi keskkooli VI-a klassi õpilastega, kes olid pikemal jaigsimatkal õpetaja Sallaste juhtimisel. Ka nende väikeste vaprate matkajate üheks olulisemaks eesmärgiks oli tutvumine C. R. Jakobsoni talu-muuseumiga. Meile oli meeldivaks vahelduseks nende pisikeste matkasellidega tõsiselt vestelda. Nende vaimustusel põlnud piiri, kui jutu sees tuli väljaga, et meie kapteni tagasihoidlikus isikus peitub Eesti omaaegne suursportlane Ruudi Toomsalu, kes aastast 1937 hoiab enda nimel vabariigi kaugushüppe rekordit tagajärjega 7.41.

Tommi ütles, et tal oleks väga hea meel, kui poisid tema «habe-megg» rekordit tõsiselt ründama hakkaksid ning ühel heal päeval ka purustaksid. Järvakandi vahvad poisid lubasid selle asja tõsiselt käsile võtta!

Juuresolev pilt kujutab meie matkagruppi C. R. Jakobsoni memoriaalmuuseumi peahoone trepil. Pildistas autori aparaadiga üks Järvakandi kooli õpilane. Neist kahest pildist aga, mis autor matka vastutava fotograafina ise võttis kahe matkagrupi südamlikust kohtumisest Kurgjal, ei tulnud midagi välja. Sest nagu pärast ilmutamist võis vastuvaidlematult kindlaks teha, olid need pildid mingil salapärasel viisil, fotograafi tahtes täiesti sõltumatult — ülestikku sattunud!

(Järgneb)

ÕIEND

Eelmises numbris ilmunud jutustuse «Paadil Paidest...» osasse on sattunud trükevead: Lopka mõis lügeda L a u p a mõis ja Piumetsa asemel Piumetsa jõgi.

Toimetaja A. HANSEN

Орган партбюро, ректората, комитетата ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник», город Таллин.